

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320011125
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2320011125.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného Q. P., nar. XX.XX.XXXX v R. a spol., pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 1T/103/2020-281 zo dňa 27.10.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.05.2022 v Trnave, takto:

rozhodol:

I/

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obžalovaných Q. P. a M. E..

II/

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému Q. P., nar. XX.XX.XXXX v R., bytom J., W. č. XXX, t. č. v ÚVTOS Želiezovce

u k l a d á:

Podľa § 216 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa mu ukladá i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zároveň zrušuje aj výrok o treste trestného rozkazu OS Galanta sp. zn. OT/25/2021 zo dňa 21.01.2021, právoplatný 21.01.2021, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

III/

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému M. E., nar. XX.XX.XXXX v A., bytom T. - C. F. R., bez prihlásenia F. č. XXX, t. č. vo väzbe v inej trestnej veci v ÚVV Leopoldov,

u k l a d á:

Podľa § 216 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 1T/103/2020-281 zo dňa 27.10.2021 bol obžalovaný Q. P., nar. XX.XX.XXXX v R., uznaný vinným zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a obžalovaný M. E., nar. XX.XX.XXXX v A. bol uznaný vinným zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť tak,

že

dňa 16. decembra 2019 v čase okolo 05.00 hod., v Galante na ul. Jazernej č. 853/32 po predchádzajúcej vzájomnej dohode zo zaparkovaného a neuzamknutého osobného motorového vozidla zn. Seat Ibiza, EČ: GA 086FS, odcudzili notebook zn. LENOVO ideapad D330-10IGM, model 81H3, 1 ks USB kľúč s kapacitou 16GB modrej farby, 1 ks USB kľúč s kapacitou 32GB čiernej farby, 1 ks autonabíjačku na mobilný telefón zn. Philips s káblom mikro USB, 1 ks toaletnú pánsku vodu Davidoff The Brilliant game 100 ml a 1 ks kľúč od vozidla zn. Škoda Fabia, EČ: GA 018FC, následne sa s odcudzenými vecami presunuli k uzamknutému osobnému motorovému vozidlu zn. Škoda Fabia EČ: GA 018FC, kde obvinený M. E. vozidlo nájdenými kľúčmi odomkol, posadil sa na miesto vodiča a vozidlo, ktorého hodnota bola odborným vyjadrením vyčíslená na sumu najmenej 3.200,-€, bez súhlasu a vedomia majiteľa E. R. viedol ako vodič, pričom počas vychádzania s vozidlom z miesta mimo vozovky na ul. Jazernú poškodil pravú stranu tohto vozidla od predného blatníka až po zadný nárazník, ako aj pravú zadnú časť vedľa stojaceho zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia, EČ: GA 579FU, ktorého vlastníkom je E. A., pričom po nehode s vozidlom nezastavil a pokračoval ďalej vjazde spoločne s obvineným Q. P., ktorý sedel vo vozidle vpredu na sedadle spolujazdca až do mesta Šaľa, kde vozidlo zaparkoval pred garážami na ul. Vávra Šrobára, následne obaja obvinení za pomoci náradia, ktoré sa nachádzalo vo vozidle odmontovali z predného panelu 1 ks autorádio značky zn. PODOFO, typ P6, čiernej farby (2DIN), z batožinového priestoru odpojili 1 ks subwoofer zn. Caliber s reproduktorom DED Acoustic, čiernej farby s výkonom 1000 W, 1 ks zosilňovač zn. Caliber - VENOM 4 kanálový s výkonom 1000W, 1 ks kapacitor strieborno-červenej farby s napájacími káblami CINCH modrej farby, tieto odmontované veci preniesli do bytu na ul. R. R. č. XX v R., pričom neskôr toho istého dňa v presnejšie nezistenom čase obvinený Q. P. nasadol do vozidla zn. Škoda Fabia, EČ: GA-018FC, ktoré bez súhlasu a vedomia vlastníka viedol ako vodič v Šali na u. Vávra Šrobára od garáže až na parkovisko, kde vozidlo uzamkol a to aj napriek tomu, že mu bolo rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Nových Zámkoch pod číslom konania ORPZKN-ODI2-P-358/2018 zo dňa 04.10.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.10.2018 a vykonateľnosť dňa 20.10.2018, uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov, čím svojím konaním poškodenému E. R., trvalé bytom G., D. XXX/XX spôsobili škodu vo výške 765,-€ a obvinený M. E. v súvislosti s poškodením vozidiel majiteľovi E. R., trvalé bytom G., D. č. XXX/XX vozidla zn. Škoda Fabia, EČ: GA-018FC a majiteľovi E. A., trvalé bytom Q. č. XXX vozidla zn. Škoda Fabia, EČ: GA579FU, ku ktorej škode došlo v príčinnej súvislosti s neoprávneným používaním vozidla v doposiaľ neustálenej výške.

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému Q. P. podľa § 216 ods. 2, § 36 písm. d), písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu OS Galanta sp. zn. OT/25/2021 zo dňa 21.01.2021, právoplatný 21.01.2021, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Obžalovanému M. E. uložil okresný súd podľa § 216 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

O náhrade škody okresný súd rozhodol podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku tak, že poškodeného E. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., D. XXX/XX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 281-284.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, prečítaním správ o povesti na obžalovaných, prečítaním vyjadrenia poškodených E. R. a E. A.. Z vykonaného dokazovania ako aj s poukazom na vyhlásenia obžalovaných o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré okresný súd so súhlasom okresného prokurátora prijal dospel k záveru, že obžalovaní spáchali skutok na poklade obžaloby, pričom jedným skutkom sa dopustili spáchania viacerých trestných činov v súbehu, tak ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku. Vykonaným dokazovaním bol jednoznačne preukázaný priebeh skutku, tak ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby, pričom okresný súd dodal, že spôsob vniknutia do uzamknutého motorového vozidla zn. Škoda Fabia EČ: GA 018FC, ktoré obvinený M. E. nájdenými kľúčmi odomkol je nutné z trestnoprávneho hľadiska kvalifikovať ako spáchanie trestného činu vlámaním s poukazom na ustanovenie § 122 ods. 4 Trestného zákona, pretože znak vlámania v danom prípade tvorí nedovolené prekonanie uzamknutia vozidla použitím pravých kľúčov. Vyčíslená hodnota odcudzených vecí podľa odborných vyjadrení poukazom na § 125 ods. 1 Trestného zákona tvorila kvalifikačný moment spôsobenia malej škody. Okrem uvedeného konanie obžalovaného Q. P. bolo nutné kvalifikovať aj ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pretože obžalovaný viedol motorové vozidlo napriek tomu, že mu bol rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Nových Zámkoch pod číslom konania ORPZ- KN-ODI2-P-358/2018, zo dňa 04.10.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.10.2018 a vykonateľnosť dňa 20.10.2018, uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov. Zavinenie v konaní obžalovaných súd vyhodnotil ako úmyselné. Pokiaľ ide o uloženie trestu, v prípade obžalovaného Q. P. okresný súd zistil, že tento obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/25/21, zo dňa 21.01.2021, v minulosti bol niekoľkokrát priestupkovo riešený, prevažne za priestupky na úseku cestnej premávky. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. U tohto obžalovaného prihliadol na tri poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. d), písm. l), písm. n) Trestného zákona. Obžalovaný sa k žalovanej trestnej činnosti v plnom rozsahu doznal a túto oľutoval, pričom učinil vyhlásenie o vine, ktoré súd po splnení zákonných podmienok prijal. Okresný súd zároveň konštatoval, že obžalovaný spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých (v čase spáchania skutku mal 19 rokov), od začiatku trestného konania spolupracoval s políciou a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, v rámci čoho okrem iného z jej spáchania usvedčoval aj M. E.. Na druhej strane okresný súd u obžalovaného prihliadol na dve priťažujúce okolnosti § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov a v minulosti bol za spáchanie trestného činu odsúdený. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností bolo potrebné znížiť hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu. Dospel k záveru, že účel trestu v danom prípade možno naplniť len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, preto uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, pre výkon ktorého trestu ho za použitia § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Okrem toho súd uložil obžalovanému taktiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 30 mesiacov. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/25/2021 zo dňa 21.01.2021, právoplatný 21.01.202, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Pokiaľ ide o

obžalovaného M. E., okresný súd zistil, že tento obžalovaný bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/7/20, zo dňa 20.04.2020, právoplatným dňa 12.05.2020, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený trest povinnej práce v trvaní 80 hodín. Trest vykonal dňom 02.07.2021 a t. č. sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený. V minulosti bol niekoľkokrát riešený pre priestupok, prevažne na úseku cestnej premávky. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. Pri ukladaní trestu súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť § 36 písm. l) Trestného zákona. Obžalovaný sa k žalovanej trestnej činnosti v plnom rozsahu doznal a túto oľutoval, pričom učinil vyhlásenie o vine, ktoré súd po splnení zákonných podmienok prijal. Tak, ako v prípade obžalovaného Q. P. súd konštatuje, že vyhlásenie viny obžalovaným v súlade s podanou obžalobou, ktoré súd za splnenia zákonných podmienok ak prijme je nenapadnuteľné odvolaním. Takéto vyhlásenie je z hľadiska ďalšieho postupu súdu veľmi významné, keďže v rozsahu priznania obžalovaného sa nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie. Ako priťažujúcu okolnosť súd konštatuje to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov § 37 písm. h) Trestného zákona. V danom prípade sa jedná o rovnaký pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za týchto konštatovaných okolností súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody výmere 16 mesiacov, ktorého výkon mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Pokiaľ ide o náhradu škody, okresný súd poškodeného E. R. odkázal s jeho nárokom na civilný proces, pričom poukázal na to, že prevažná časť odcudzených vecí mu bola vyšetrovateľom vrátená. Navyše, z oznámenia Komunálnej poisťovne, a.s. Vienna Insurance Group okrem iného vyplynulo, že poškodený mal v čase vzniku udalosti s poisťovňou uzatvorenú poisťnú zmluvu č. 6823915719, predmetom ktorej bolo povinné zmluvné poistenie motorového vozidla EČV: GA018FC a poisťná udalosť bola poisťovni riadne oznámená.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie voči výrokom o treste u oboch obžalovaných okresný prokurátor, a to v neprospech obžalovaných, ktoré odôvodnil na č.l. 290.

Okresný prokurátor v prípade obžalovaného Q. P. namieta, že okresný súd opakovaným uložením podmienene trestu porušil § 49 ods. 2 Trestného zákona, pretože obžalovaný skutky spáchal v skúšobnej dobe podmienene trestu v inej trestnej veci, v dôsledku čoho mu nemohol opätovne ukladať podmienene trest odňatia slobody. Namieta tiež priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 37 písm. d) a písm. n) Trestného zákona, na ktoré nebol dôvod. Správne mala byť obžalovanému priznaná len jedna poľahčujúca okolnosť, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. U tohto obžalovaného samotný vek, kedy sa spáchania skutku dopustil nepostačuje na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Trestného zákona. U obžalovaného nebolo preukázané, že by jeho rozumová a vôľová vyspelosť mala vplyv na spáchanie skutku. Rovnako nesúhlasí ani s priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, k čomu zdôraznil, že aj obžalovaný E. poskytol usvedčujúcu výpoveď, avšak súd obžalovanému E. rovnakú poľahčujúcu okolnosť nepriznal. Obaja obžalovaní k objasneniu veci prispeli rovnakou mierou, a to výpoveďou a vydaním dôkazov. K vydaniu dôkazov však došlo až pod ťarchou dôkazov, a nie iniciatívne zo strany obžalovaných. Navyše, vydané dôkazy ani neboli z hľadiska objasnenia veci natoľko zásadné a nejednalo sa o ťažiskové dôkazy. Iba usvedčujúca výpoveď obžalovaného P. nepostačuje pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. U obžalovaného P. teda mala byť priznaná iba jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona, v dôsledku čoho mal okresný súd postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby za spáchaný skutok na 28 mesiacov. Pokiaľ ide o obžalovaného E., namieta, že okresný súd pochybil, keď obžalovanému neuložil úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona. Navrhuje, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného zákona zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol vo veci.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril obžalovaný Q. P., ktorý rovnako poukázal na nezrozumiteľnosť odvolania okresného prokurátora v časti, kde sa zmieňuje o porušení § 49 ods. 2 Trestného zákona, pretože obžalovanému pred spáchaním skutku nebol ukladaný podmienene trest, ale súhrnný nepodmienený trest. Argumentácia okresného prokurátora je v tejto časti nesprávna. Namieta tiež názor prokurátora o nedôvodnom priznaní poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. d) a písm. n) Trestného zákona. Poukazuje na to, že obžalovaný od počiatku bol orgánom činným v trestnom konaní nápomocný, na všetky predvolania sa riadne dostavil, počas celého konania svoju výpoveď nemenil, od začiatku vznesenia obvinenia usvedčoval aj obžalovaného E. zo spolupáchateľstva. Práve

naopak, obžalovaný E. od počiatku popieral, že by predmetné vozidlo šoféroval, pričom túto svoju výpoveď zopakoval aj po vznesení obvinenia. Až následne pri konfrontácii svoju výpoveď zmenil, a k šoférovaniu vozidla SEAT IBIZA sa priznal. Z uvedeného dôvodu nebolo možné obžalovanému E. priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Za nesprávny považuje aj názor okresného prokurátora o nedôvodnom priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože okresný prokurátor opomenul na to, že obžalovaný P. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o tom, že sa cíti byť vinným zo spáchania skutku a svoj skutok oľutoval. Odvolanie okresného prokurátora považuje za nedôvodné, navrhuje, aby ho odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril aj obžalovaný M. E., ktorý poukazuje na nezrozumiteľnosť odvolania okresného prokurátora a tiež na absenciu podstatných náležitostí odvolania. Má za to, že okresný súd sa vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami rozhodnými pre uloženie trestu, správne prihliadol na poľahčujúce aj priťažujúce okolnosti. Odvolanie považuje za nedôvodné, navrhuje, aby ho odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 31.05.2022 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaných a ich obhajcov. Odvolací súd na verejnom zasadnutí oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním okresného prokurátora, lustráciami na obžalovaných, odpisom z Registra trestov na obžalovaných ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa Krajskej prokuratúry sa pridržala písomných dôvodov odvolania a tiež odvolacieho návrhu. Obhajcovia obžalovaných zhodne navrhli odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť. Obžalovaní súhlasili s vyjadrením svojich obhajcov, k veci neuviedli nič.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vo vzťahu k výroku o treste vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Pokiaľ však ide o tresty uložené obžalovaným, odvolací súd zistil pochybenie, na ktoré musel prihliadnuť v dôsledku čoho bolo potrebné napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušiť a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj keď uložený trest neprímeraný.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Vzhľadom na to, že obaja obžalovaní učinili na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o tom, že sa cítia byť vinní zo spáchania skutku v spojení s odvolaním podaným len zo strany okresného prokurátora čo do výroku o treste obžalovaných v ich neprospech, bolo predmetom odvolacieho konania len preskúmanie napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o treste obžalovaných. Preskúmajúc napadnutý rozsudok v spojení s odvolacími námietkami okresného prokurátora odvolací súd konštatuje, že odvolanie okresného prokurátora je čiastočne dôvodné.

Primárne odvolací súd uvádza, že odvolanie okresného prokurátora pokiaľ ide o namietané porušenie ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona pri ukladaní trestu obžalovanému Q. P. je nesprávne a čiastočne nezrozumiteľné. V tomto prípade obžalovanému P. napadnutým rozsudkom nebol uložený podmienený trest odňatia slobody, čím potom nemohlo dôjsť ani k porušeniu zásady, podľa ktorej páchatelovi nemožno uložiť podmienený trest odňatia slobody v prípade, kedy v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v predchádzajúcej trestnej veci spáchal trestný čin za ktorý je súdený v tejto trestnej veci (tzv. podmienka na podmienku). Túto námietku tak bolo nutné vyhodnotiť ako nedôvodnú.

Pokiaľ ide o obžalovaného Q. P., tento spáchaním skutku na podklade spáchal celkom tri trestné činy, ktoré by bez ďalšieho odôvodňovali uloženie úhrnného trestu (tak ako u obžalovaného E.). Obžalovaný P. však spáchal skutok v súbehu s odsúdením v trestnej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/25/2021, preto bolo nutné obžalovaného ukladať súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, za súčasného zrušenia výroku o treste vyššie citovaného rozhodnutia.

Okresný súd obžalovanému priznal celkom tri poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. d), písm. l) a písm. n) Trestného zákona, s čím sa však nestotožnil okresný prokurátor, podľa ktorého bolo dôvodným len priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona.

Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d) Trestného zákona, v tomto dáva odvolací súd okresnému prokurátorovi za pravdu, pretože v prejednávanej veci neboli splnené podmienky pre jej priznanie. Okresný súd pri priznaní tejto poľahčujúcej okolnosti vychádzal len z veku obžalovaného P. v čase spáchania skutku, čo je postupom nesprávnym. Pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Trestného zákona nepostačuje len to, že osoba spáchala skutok vo veku blízkom veku mladistvého, bez prihliadnutia na celkovú rozumovú a mravnú vyspelosť (spôsobilosť) páchatel'a, ktorú je nutné vnímať cez všetky okolnosti spáchaného skutku ako aj správania sa obžalovaného počas celého konania. Uvedené vyplýva aj priamo z dikcie ustanovenia § 36 písm. d) Trestného zákona), podľa ktorého pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti je rozhodný vek len v takom prípade, keď táto skutočnosť (nízky či naopak vysoký vek) mala preukázateľne vplyv na rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť (vyspelosť) páchatel'a. V tomto prípade však žiadne pochybnosti o tom, či úroveň rozumovej a vôľovej vyspelosti u obžalovaného mala takú kvalitu, aby ho zvýhodňovala pri uložení trestu nebola zistená. Niet pochyb o tom, že v čase spáchania skutku obžalovaný vedel, že sa dopúšťa protiprávneho konania. Obžalovaný tiež preukázateľne od počiatku chápal význam trestného konania, porozumel nielen poučeniam ale aj jednotlivým procesným úkonom, OČTK ani okresný súd a tiež ani obhajca obžalovaného nespozorovali, že by u obžalovaného bola znížená kvalita rozumovej či vôľovej spôsobilosti. Nutné je tiež podotknúť, že obžalovaný bol pred spáchaním skutku v tejto trestnej veci celkom štyrikrát súdne trestaný, nemožno teda hovoriť o akejsi mladíckej nerozvážnosti, či nevedomelom konaní mladej neskúsenej osoby, ale o opakovanom úmyselnom páchaní trestnej činnosti. Vek páchatel'a je podstatnou skutočnosťou pri posúdení trestnej zodpovednosti, ukladaní trestu či špecifickom zaobchádzaní s osobou v trestnom konaní. Je však nutné dodať, že fyzický (biologický vek) často nemusí byť totožný s vekom mentálnym (duševným), preto len odkaz na biologický vek bez zistenia takých skutočností, ktoré by mali vplyv na konanie páchatel'a nestačí na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Trestného zákona. Z uvedeného dôvodu odvolací súd obžalovanému túto poľahčujúcu okolnosť pri ukladaní trestu nepriznal.

Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, v tomto smere naopak nemožno súhlasiť s názorom okresného prokurátora, pretože procesná aktivita obžalovaného P. bola vyššej kvality ako len priznanie sa k spáchaniu skutku a učinenie vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Pre priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona je potrebné, aby obžalovaný vykonal niečo navyše ako je len priznanie sa k spáchanému skutku, napríklad túto poľahčujúcu okolnosť možno priznať páchatel'ovi, ktorý usvedčil spolupáchatel'ov alebo iným aktívnym spôsobom pomohol odhaliť, kde sa nachádzajú predmety pochádzajúce z trestnej činnosti a podobne. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona je teda založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní trestnej činnosti a vyžaduje aby páchatel' uviedol dôkazy, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel' svojím prístupom participuje na objasnení trestného činu. Konanie páchatel'a musí mať formu jeho aktívnej a dobrovoľnej spolupráci s orgánmi činnými v trestnom konaní. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo/41/2017 zo dňa 23.08.2017).

Z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný P. sa od prvého výsluchu ku skutku priznával, priebeh skutku opísal konzistentne v súlade s ďalšími výpoveďami, v podstatných bodoch sa vo svojich výpoveďach neodklonil. Už pri prvom výsluchu prejavil záujem spolupracovať a napomôcť OČTK pri vyšetrovaní tým, že im vydá veci potrebné pre trestné konanie a odhalí totožnosť spolupáchateľa (obžalovaného E.). Od vôle spolupracovať sa neodklonil ani počas konfrontácie s obžalovaným E., počas celého konania bol nápomocný pri objasňovaní trestnej činnosti, na výsluchy ako aj pojednávania sa dostavoval. Jeho pomoc mala vyššiu kvalitu ako bežné priznanie sa ku spáchaniu skutku, pomohol usvedčiť i obžalovaného E. zo spolupáchateľstva. Tieto skutočnosti potom plne odôvodňujú záver o priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona.

Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, v tomto smere okresný súd správne priznal obžalovanému P. dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona. S poukazom na uvedené sa potom trestná sadzba v rámci ktorej odvolací súd ukladal trest nemenila, zostala v rozmedzí 1 rok až 5 rokov.

Pokiaľ ide o samotnú výšku trestu, vzhľadom na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného, opakujúce sa protiprávne konanie, najmä vo vzťahu k porušovaniu povinnosti na úseku cestnej premávky a opakovanému nerešpektovaniu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá odvolací súd pristúpil k sprísneniu trestu a obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. K sprísneniu trestu z rovnakých dôvodov pristúpil odvolací súd aj pokiaľ ide o trest zákazu činnosti (ktorý mu aj vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie musel ukladať), keď obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 36 mesiacov. Spolu s uložením súhrnného trestu odvolací súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu OS Galanta sp. zn. OT/25/2021 zo dňa 21.01.2021, právoplatný 21.01.2021, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Pokiaľ ide o obžalovaného E., odvolanie okresného prokurátora bolo v tomto rozsahu dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené je zrejmé, že obžalovaný jedným skutkom spáchal dva trestné činy, v dôsledku čoho bolo nutné obžalovanému ukladať úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd síce uvedené skonštatoval, v procese rozhodovania však opomenul do výroku uviesť zákonné ustanovenie vzťahujúce sa na ukládanie úhrnného trestu, čo namietal aj okresný prokurátor. V dôsledku tejto vady, kedy odvolací súd nevstupoval do procesu modifikácie skutkových okolností bolo nutné pristúpiť k formálnej zmene výroku o treste napadnutého rozsudku, tak, aby bolo nad akékoľvek pochybnosti zrejmé, že sa obžalovanému ukladá úhrnný (nie samostatný) trest.

U tohto obžalovaného nebolo dôvodné zmeniť ustálený pomer poľahčujúcich okolností k priťažujúcim okolnostiam, správnym bol záver okresného súdu o priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. V prípade obžalovaného E. nemožno konštatovať, že svojim konaním prispel k objasneniu trestnej činnosti, čo malo odôvodňovať priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Nemožno sa tak stotožniť s názorom okresného prokurátora, ktorý mal za to, že spolupráca oboch obžalovaných bola rovnaká. Na tomto mieste je potrebné poukázať na procesnú aktivitu obžalovaného E., ktorý s OČTK nespocoval, počas prvotných výsluchov popieral spáchanie skutku, opakovane popieral, že by v inkriminovanom čase viedol motorové vozidlo. K priznaniu (nie k spolupráci) došlo až po konfrontácii s obžalovaným P., ktorý s OČTK spolupocoval od začiatku (od vzniesenia obvinenia), a ktorý vydal veci potrebné pre vedenie trestného konania. V tomto momente už dôkazná situácia bol ustálená, bolo zrejmé, že na preukázanie viny obžalovaného E. bolo zabezpečených dostatok dôkazov, preto svoju výpoveď zmenil a k spáchaniu skutku sa priznal. Priznanie mu bolo zároveň zohľadnené v podobe poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, toto priznanie však nie je dôvodné akokoľvek preceňovať priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. U obžalovaného E. k žiadnej spolupráci s OČTK nedošlo. Kvalita procesnej aktivity oboch obžalovaných vo vzťahu k objasneniu skutku nebola rovnaká.

Nad rámec vyššie uvedeného odvolací súd len v stručnosti dodá, že u tohto obžalovaného nebolo nutné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody, nakoľko závažnosť skutku ako aj spoločenská

nebezpečnosť obžalovaného nevyžaduje jeho izoláciu uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Trest vo výmere, v akej ho uložil okresný súd je podľa názoru odvolacieho súdu dostačujúci na zavŕšenie nápravy obžalovaného.

S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok okresného súdu pokiaľ ide o uložený trest a spôsob jeho výkonu vo vzťahu k obom obžalovaným v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. V ostatnej časti ostal rozsudok nezmenený.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.